

Artikelsgewijze toelichting

Artikel I, II en III (artikel 6 van de WW, ZW en WAO)

In diverse wetten staat een bijzondere regeling voor de arbeidsverhouding van een persoon die doorgaans op minder dan vier dagen per week uitsluitend of nagenoeg uitsluitend diensten verricht ten behoeve van het huishouden van de natuurlijke persoon tot wie hij in dienstbetrekking staat. Sinds 2015 wordt dit ook wel de Regeling dienstverlening aan huis (Rdah) genoemd. Voor mensen die vallen onder de Rdah gelden afwijkende regels op het gebied van de werknemersverzekeringen, arbeidsrecht en op fiscaal gebied.

In artikel 6, eerste lid, onderdeel c, van de Werkloosheidswet, artikel 6, eerste lid, onderdeel c, van de Ziektewet en artikel 6, eerste lid, onderdeel c, van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering is geregeld dat een arbeidsverhouding vallend onder de Rdah niet als dienstbetrekking wordt beschouwd. De persoon die op grond van de Rdah diensten verricht in een arbeidsovereenkomst daarin is geen werknemer in de zin van die wetten en niet verplicht verzekerd. De uitsluiting van de verplichte verzekering voor de Ziektewet betekent ook dat de betrokkene niet verplicht verzekerd is voor de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (Wet WIA), omdat in de Wet WIA in artikel 7 juncto artikel 8 is geregeld dat de werknemer in de zin van de Ziektewet verplicht verzekerd is voor de Wet WIA.

De uitsluiting voor de verplichte verzekering in de Ziektewet werkt verder door naar de Wet arbeid en zorg. In artikel 3:6, eerste lid, onderdeel a, van de Wet arbeid en zorg is bepaald dat de betrokkene die geen werknemer is in de zin van de Ziektewet ook geen werknemer is voor paragraaf 1, afdeling 2, van de Wet arbeid en zorg. Dit betekent dat die betrokkene geen recht heeft op een uitkering in verband met zwangerschap en bevalling die is gebaseerd op het dagloon en geen recht heeft op uitkering bij adoptie en pleegzorg. Op grond van artikel 3:7, eerste lid, onderdeel a, van de Wet arbeid en zorg is deze betrokkene "een beroepsbeoefenaar op arbeidsovereenkomst" die recht heeft op uitkering bij zwangerschap en bevalling ter hoogte van maximaal het minimumloon. Sinds de aanpak van Richtlijn (EU) 2019/1158⁴⁷ in de Wet betaald ouderschapsverlof is in artikel 4:2b van de Wet arbeid en zorg bepaald dat de beroepsbeoefenaar op arbeidsovereenkomst recht heeft op aanvullend geboorteverlof ter hoogte van maximaal 70% van het minimumloon (tenzij de loongegevens in de polisadministratie zijn opgenomen, dan maximaal 70% van het dagloon). Hetzelfde is in artikel 6:3 van de Wet arbeid en zorg geregeld voor de uitkering ter zake van ouderschapsverlof.

In de artikelen I, II en III wordt voor de artikelen 6 van de WW, de ZW en de WAO voorgesteld te regelen dat de Rdah niet geldt indien het verrichten van de diensten wordt betaald uit publieke financiering. De arbeidsovereenkomst van de dienstverlener wordt dan als dienstbetrekking beschouwd ongeacht het aantal dagen per week dat wordt gewerkt en daarmee is er ook verplichte verzekering voor de WW, de ZW en de Wet WIA. Door de doorwerking naar de Wet arbeid en zorg worden ook alle bepalingen in die wet, zoals ze van toepassing zijn op werknemers in de zin van de ZW, van toepassing.

⁴⁷ Richtlijn (EU) 2019/1158 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende het evenwicht tussen werk en privéleven voor ouders en mantelzorgers en tot intrekking van Richtlijn 2010/18/EU van de Raad (PbEU, 2019, L 188)

